

Lieverdun, 4 juli

Corrie verlaat de Kabeljauw voor haar 6 wekelijkse werk pedicuren in Nederland. Ik ga aan de slag met mijn lijstje van klusjes. Soms gaat er dingen stuk of verouderen. Er is altijd wel wat te doen op de boot. De centrale verwarming is lek geraakt, de radiator in de slaapkamer is doorgeroest, er zit een minuscule gaatje in. Niet meer dan een speldenprik, maar toch bestel ik een nieuwe radiator, die Cor uit Nederland zal meebrengen. Nu het systeem toch leeg is kan ik van de radiator in de huiskamer de kraan vervangen. Die heeft ook kuren.

Bij de Leroy Merlin in Nancy hebben we hout gekocht om het bankje achter de stuurhut te vervangen. Het oude bankje valt een beetje uit elkaar van ouderdom.

Met nieuwe gewolmaniseerde planken en fris in vier lagen beits kan het bankje weer jaren mee.

Het volgende klusje is de giek. Om de kano en de loopbrug handiger buiten boord te zetten hebben we op de werf in Coevorden een aluminium mast omgewerkt naar een giek. Achteraf bleek de las waarmee het draaipunt aan de voet van de mast was gelast niet goed ingebrand te zijn. Dat brak in Lumes af toen ik het voor het eerst gebruikte. We hebben bij de Brico een stalen strip gekocht en daarmee een nieuw draaipunt gemaakt.

Giek test.

Tegen de mast zit een elektrische lier en op de giek een handlier. Met de elektrische lier gaat de hele giek op en neer en met de handlier kan de hijshaak op en neer.

Op de mastvoet is een extra gewicht, 25 Kg lood, geplaatst om de mast makkelijker overeind te zetten.

De kano overboord zetten is nu een peulenschil.

De rivier is hier prachtig, met uitzicht op de spoorbrug bij Lieverdun.

Prachtige zonsondergangen met kikkerconcert van honderden kikkers die elkaar goedenacht wensen.

Aan de overliggende oever zit een reigernest boven in een boom. Ook de zwarte wouw (*Milvus migrans*) heeft daar ergens een nest. De zwarte wouw laat zich niet zo makkelijk fotograferen. Na een dertigtal foto's staat hij er toch herkenbaar op. Deze roofvogel staat bekend om zijn silhouet met een licht gevorkte staart en donkere verenkleed. Dankzij de app Merlin Bird ID kunnen we hem aan zijn roep identificeren.

De kleine weerschijnvlinder (*Apatura ilia*),

De vlinders leven voornamelijk hoog in de bomen, maar zijn eenvoudiger te vinden dan die van de grote weerschijnvlinder. Zij komen eerder naar beneden om te drinken van rottend materiaal, mest, overrijpe vruchten of vocht van de grond. Vooral de mannetjes kunnen met behulp van een oude, stinkende kaas naar beneden worden gelokt. Het aantal vlinders op de vliegplaatsen varieert tussen de 0,25 en de 4 individuen per hectare. Voorvleugellengte: 28-35 mm. De bovenkant van de vleugels heeft bij het mannetje een paarsblauwe glans; het vrouwtje is bruin en mist deze glans.

Op de bovenkant van de voorvleugel bevindt zich vlak bij de achterrand een opvallende zwarte oogvlek met een oranje rand. Bron:vlinderstichting.nl

Nog een klusje voor deze week is het vervangen van alle filters in onze watermaker. De meeste filters zitten er nu één jaar in. Tijd om alles te vervangen. In de eerste fase zitten 8 filters, van 50 µm, 20 µ, 10 µm, twee koolstof filters, 5 µm en dan nog 1 µm filter. In de tweede fase, het omgekeerde osmose systeem voor drinkwater, zit een 5 µm, een koolstoffilter, een membraanfilter, nog een koolfilter en daarna een mineralenelement dat weer mineralen toevoegt aan het drinkwater. (1 µm = is een duizendste deel van een millimeter, oftewel 0,001 mm.) Het is een klusje dat bijna een dag kost om, zonder veel water te knoeien, alle (filter)elementen te vervangen. Het mooie van het systeem is dat we ons geen zorgen hoeven te maken over het op tijd drinkwater te bunkeren. We hoeven nu ook geen flessenwater in te slaan bij de supermarkt. Dat scheelt een boel flessen sjouwen en een boel afval dat we weer kwijt moeten zien te raken. De vuilnisman is niet erg actief aan de waterkant.

De de bakken van de boordlichten krijgen een opknapbeurt. Even het schuurmachine er overheen en een kwastje verf doet wonderen.

Als Cor weer terug is van een week pedicuren zakken we op maandag 13 juli verder de Moezel verder af. We komen in Autreville-sur-Moselle terecht. Waar we een paar dagen blijven. Het is nog steeds zonnig en warm. Helaas is zwemmen 's morgens niet meer aantrekkelijk door de dikke laag blauwalg die zich flink heeft ontwikkeld door de vele zon.

Wat zijn blauwalgen?

Blauwalgen komen zowel voor in zoet als in zout water en zijn eigenlijk geen algen, maar bacteriën. Hun wetenschappelijke naam is cyanobacteriën. Er zijn niet minder dan 2000 soorten en ze behoren tot de oudste levensvormen op aarde. Wat ze wel met echte algen gemeen hebben, is hun vermogen om aan fotosynthese te doen. Bij fotosynthese wordt CO2 omgezet naar biomassa en zuurstof met behulp van zonlicht.

Blauwalgen krijgen meestal pas aandacht als ze bloeien en een drijfslaag vormen. Niet alle blauwalgen zijn toxisch, maar het overgrote deel is dat wel.

Een blauwalgenbloei komt voor in de zomer voor, want er moeten aantal factoren aanwezig zijn: een (te) hoog gehalte aan voedingsstoffen (nutriënten) in het water, een hoge watertemperatuur, een gebrek aan stroming waardoor de bacteriën lange tijd ter plaatse blijven.

Bron: VMM.VLAANDEREN.BE

Er passeren ons soms grote schepen, wel tot 135 meter lengte, die klutsen het water redelijk door elkaar, waardoor koel water naar boven komt en de algen minder snel tot bloei komen. Dan is zwemmen ook weer te doen. Na het zwemmen spoelen we ons zelf af met de buitendouche.

We verlaten Liverdun.

De sluizen in de Moezel zijn 176 meter lang.

De sluizen in de Moezel zijn veel groter dan die in de Franse Maas. De sluizen waren tot Toul circa 40 meter lang en 5,1 meter breed, in de Moezel is dat 176 meter lang en 12 meter breed. Het verval kan oplopen tot circa de 9 meter. Jammer dat de bolders ver van de kaderand staan, dat maakt het lastig om er een tros op te krijgen.

De volgende aanlegplaats is Pont-à-Mousson

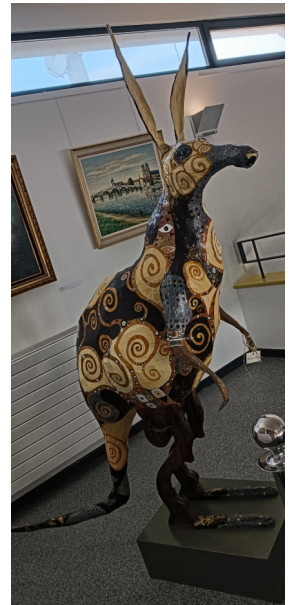
Met behulp van de giek kost het niet veel moeite de loopplank uit te brengen.

Het is vandaag 14 Juli, quatorze juillet, de nationale feestdag van Frankrijk. We wandelen de stad in en bezoeken het Musée au Fil du Papier of kortweg PAM.

De begane grond schetst de geschiedenis van de stad, die is ontstaan rond de brug die haar symbool is geworden, en van de befaamde Universiteit van Pont-à-Mousson, die twee eeuwen lang heeft bijgedragen aan de culturele invloed van de stad. Andere ruimtes zijn gewijd aan populaire beelden van Pont-à-Mousson en aan een ander prestigieus onderdeel van de stadsgeschiedenis : de ijzergieterij Pont-à-Mousson.

Het museum presenteert op de twee overgebleven verdiepingen een rijke en ongelooflijke collectie kunstobjecten en meubels versierd met papier-maché, in de stijl van de 19e eeuwse chinoiserie, geproduceerd tot in de 20e eeuw door de firma [Adt Brothers](#). Bron Wikipedia

De voorwerpen van papier-maché zijn zeer kunstig maar ook vaak overdadig gedecoreerd. Door de objecten, die uit geperste papierpulp zijn gemaakt vele malen lakken worden ze waterbestendig en ontstaat een soort dieptewerking in de afwerking

In de stad is, ondanks dat het een feestdag is, overdag niet veel bijzonders te doen, tegen de avond komen de mensen te voorschijn. Er is muziek op een plein in de stad en vuurwerk langs de oever van de Moezel.

De 16e varen we verder en komen in Novéant-sur-Moselle, Ondanks de trein en de brug vlakbij is het toch een prettig plekje om een paar dagen te liggen.

De vuurlibel (*Crocotthemis erythraea*) is een felrode middelgrote libel (36–45 mm), die veel in Zuid-Europa wordt gezien.

Als we een zandwinning passeren zien we een berg zand met rood/wit lint en borden dat de vogels niet mogen worden verstoord. De berg zit rondom vol gaten met vogelnesten van oeverzwaluwjes.

Oeverzwaluw

Onze allerkleinste zwaluw broedt niet in de buurt van mensen, maar in diepe hopen die hij graaft in steile, zanderige wanden. Zijn rug en vleugels zijn grijsbruin, zijn buik en kin wit. Het opvallendste kenmerk van de oeverzwaluw is de bruine borstband die van schouder naar schouder loopt. Hij nestelt in natuurlijke, steile oevers, maar ook in zand-, grind- en kleigroeves. Bron Wikipedia

Het aquaduct 2^e eeuw.
Met de fiets en de auto waren langs het Romeins aquaduct gekomen en nu gaan we er zelfs met de boot langs.

De brug overspant de Moezelvallei op het punt waar de rivier een zeer brede bocht maakt. Deze boogbrug is ongeveer 1,1 km lang en overspant de rivier over een lengte van 630 meter.

Longeville-lès-Metz, 20 juli. Parc du Grand Pâtural is onze ligplaats.

Metz is een plaats waar we in de loop van de jaren vele malen langs gereden zijn op weg naar Zuid-Frankrijk. Nu nemen we de tijd om de stad ook te bezoeken.

We komen langs het adres: Metz, Nummer 4 aan de Rue de la Garde.

Het is een luxueus gebouw dat architect Henri Schoemer ontwierp voor de heer Jean-Pierre Bardot. De keuze voor een gevel van witte kalksteen is niet het enige originele kenmerk dat het tot een uitzonderlijk gebouw in het historische stadscentrum maakt. Het is een gebouw in de Floréal- en Parijse Art Nouveau-stijl. Deze variant van Art Nouveau vindt zijn oorsprong in het eclecticisme van het Tweede Keizerrijk (1852 en 1870). Het eclecticisme in de Franse architectuur, van 1860 tot 1920, bestond uit het vermengen van elementen ontleend aan verschillende stijlen of periodes. Deze periode wordt ook wel de "lelijke tijd" genoemd als gevolg van de vermenging van stijlen. Bron : Marc de Metz

Op een terrasje tegenover nr 4 genieten we van een heerlijk koel biertje

De Kathedraal Saint-Étienne is ons volgende gebouw om te bekijken.

De kathedraal is bijzonder mooi gerestaureerd om in september de Paus te kunnen ontvangen.

In de middeleeuwen vormde Metz en omgeving het kleine prinsbisdom Metz.

De kathedraal werd in de 14e eeuw gevormd door twee kerken samen te voegen: het schip van de Saint-Étienne (13e eeuw) werd verbonden met de noordzijde van een oudere romaanse kerk. De bouw van eerstgenoemde Sint-Stefanuskerk was begonnen in 1014. De inwijding vond plaats in 1040. Er direct naast werd in 1186 een tweede kerk gebouwd, met een achthoekige vorm, die de naam Notre-Dame-de-la-Ronde kreeg. In 1220 werd de eerste steen gelegd voor de huidige kathedraal, die gebouwd werd in plaats van deze twee oudere kerkgebouwen. Op zondag 8 mei 1877 bezocht keizer Wilhelm I de stad Metz, die in het in 1871 bij het Duitse Keizerrijk ingelijfde Elzas-Lotharingen lag. Vanop het dak van de kathedraal werd 's avonds ter ere van de keizer een vuurwerk afgestoken. Daarbij ging iets mis, want de volgende nacht bleek het godshuis in brand te staan. Men wist de brand tot de zolders en het dak te beperken. De houten, 15e-eeuwse dakconstructie werd toen vervangen door een metalen. Keizer Wilhelm heeft een deel van de herstelkosten uit eigen middelen betaald. Bron : Wikipedia

Alle figuren zijn weer haarscherp uitgewerkt in het kalksteen.

De Porte des Allemands is een middeleeuws kasteel uit de 13e eeuw, prachtig gelegen in de rivier de Seille.

Het kasteeltje vernoemd naar de Hospitaalridders van Onze-Lieve-Vrouw van de Duitsers.

Na het kasteeltje fietsen we naar het station, dat ook monumentaal pand is.

Het station dat is gebouwd tijdens de eerste Duitse annexatie van de Elzas en Lotharingen (1871-1918), werd in 1908 ingehuldigd door de Keizerlijke Algemene Directie Spoorwegen van de Elzas-Lotharingen. Het verving het oude station van Metz, dat sinds 1878 in gebruik was.

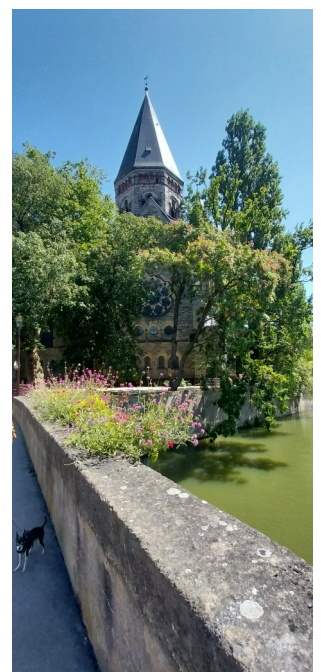
Het passagiersgebouw, met zijn gevels en daken, de hoofdounge, de inrichting van het buffet en de vertrekhal, staat sinds op de monumentenlijst

Na een kopje koffie met een tarte aux pommes fietsen we terug naar de Kabeljauw. We passeren

het protestantse gebedshuis Temple Neuf dat midden in de Moezel ligt op het eiland Grand Saulcy.

Ook dit gebouw is tijdens de “Duitse tijd”, ingewijd in 1904.

De volgende aflevering zal Nr. 36 worden.
Wat zal de toekomst brengen?